

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Marcin Graczyk
Protokolant:	protokolant sądowy stażysta Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2018 r. w Warszawie

sprawy G. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.

o wysokość kapitału początkowego

na skutek odwołania G. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.

z dnia 19 stycznia 2018 nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyjmuje do obliczenia kapitału początkowego wynagrodzenie łączne za 1976 rok w wysokości 77800 złotych

(siedemdziesiąt siedem tysięcy osiemset zł) i ustala, że kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 roku wynosi 49879,94 złotych (czterdzieści dziewięć tysięcy osiemset siedemdziesiąt dziewięć 94/100).

UZASADNIENIE

G. N. w dniu 16 lutego 2018 r. za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. wniósł odwołanie do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie od decyzji w/w organu rentowego z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: (...). W ocenie ubezpieczonego przyjęte do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego za rok 1976 wynagrodzenie w kwocie 64879,00 złotych jest niezgodne ze stanem faktycznym, ponieważ jest mniejsze o prawie 17%. Zdaniem odwołującego do podstawy powinno zaliczyć się wynagrodzenie osiągnięte przez niego z tytułu umowy o pracę, w tym zarówno wynagrodzenie podstawowe w kwocie 49450,00 złotych, jak i wynagrodzenie za przedstawienia ponadnormowe w kwocie 28350,00 złotych, co daje łącznie kwotę 77800,00 złotych. Ubezpieczony podkreślił że w latach 70-tych nie było żadnych ograniczeń zarobków ponadnormatywnych wynikających z umowy o pracę, więc ówczesna dyrekcja miała prawo zobowiązać jego osobę do wykonywania wszystkich przedstawień z solówkami na scenie dla koncertmistrza i wypłacać należne wynagrodzenia (k. 3 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w P. w odpowiedzi na odwołanie

z dnia 5 marca 2018 r. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy wskazał, że na podstawie kart wynagrodzeń za 1976 r. przyjął kwotę 64879,00 złotych, która była wyższa, aniżeli wskazana w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z dnia 21 września 2017 r. w wysokości 49449,99 złotych. W ocenie organu rentowego w aktach wynagrodzeń zostało wykazane wynagrodzenie zasadnicze, dodatki i wynagrodzenie ponadnormatywne, gdzie ten ostatni składnik został wykazany w miesiącach styczniu, lutym, marcu, kwietniu, maju, sierpniu, wrześniu i październiku 1976 r. Oddział stwierdził, że w tabeli 18 podano „razem płaca”

w miesiącach styczniu, lutym i marcu 1976 r. wynagrodzenie zasadnicze z dodatkami i wynagrodzenie ponadnormatywne, natomiast nie wykazano kwot wynagrodzenia ponadnormatywnego w kwietniu, maju, sierpniu, wrześniu i październiku 1976 r. W związku z tym organ rentowy uwzględnił wynagrodzenie ponadnormatywne za styczeń 1976 r.

w kwocie 3250,00 złotych, luty 1976 r. w kwocie 2100,00 złotych oraz marzec 1976 r.

w kwotach 1650,00 złotych i 3500,00 złotych (k. 6 a. s.).

Organ rentowy w załączniku do pisma procesowego z dnia 17 kwietnia 2018 r. wskazał, że przy uwzględnieniu wynagrodzenia ponadwymiarowego za miesiące kwiecień, maj, sierpień, wrzesień i październik 1976 r. wynikającego z kart płacy odwołującego, kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosiłby 49879,94 złotych (k. 16-17 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

G. N. w dniu 2 listopada 2017 r. złożył wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. o przyznanie prawa do emerytury (akta ZUS).

Zgodnie ze świadectwem pracy z dnia 11 września 2017 r., odwołujący zatrudniony był w Teatrze (...) w P. w pełnym wymiarze czasu pracy od dnia 1 listopada 1975 r. do dnia 31 stycznia 1977 r. na stanowisku koncertmistrza (akta ZUS).

Zgodnie z kartą wynagrodzeń z pełną ewidencją płac wytworzoną przez Teatr (...) w P., odwołujący uzyskał wynagrodzenie zasadnicze w 1976 r. odpowiednio w kwotach 4000,00 złotych za styczeń, 4600,00 złotych za luty, 4300,00 złotych w okresach od marca do sierpnia oraz od października do grudnia a także 2150,00 złotych we wrześniu. Dodatkowo ubezpieczony również w 1976 r. uzyskał wynagrodzenie ponadnormatywne w kwotach 3250,00 złotych za styczeń, 2100,00 złotych za luty, 1650,00 złotych i 3500,00 złotych za marzec, 5250,00 złotych za kwiecień, 5600,00 złotych za maj, 2450,00 złotych za sierpień, 700,00 złotych za wrzesień oraz 3850,00 złotych za październik (akta ZUS).

Po rozpoznaniu wniosku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. wydał zaskarżoną decyzję z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: (...). Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ rentowy przyjął podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1458,96 złotych oraz okresy składkowe w wymiarze 4 lat, 9 miesięcy i 15 dni i okresy nieskładkowe w wymiarze 2 lat i 3 miesięcy. Oddział przyjął, że ubezpieczony udowodnił, iż w 1976 r. osiągnął wynagrodzenie w kwocie 64879,00 złotych. W ocenie organu rentowego kapitał początkowy ustalony na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniósł 49192,33 złotych (akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego w aktach sprawy, w tym aktach rentowych dotyczących odwołującego. Treść wynikająca z zebranej dokumentacji wywodzącej się z akt rentowych była wiarygodna. Sąd uznał, że wszystkie dane wynikające z dokumentu nazwanego jako karta wynagrodzeń z pełną ewidencją płac, a w szczególności rubryka związana z osiąganym przez odwołującego wynagrodzeniem ponadwymiarowym uwzględnia wszelkie składniki płacowe. Sąd jedynie nie nadał waloru wiarygodności zaświadczeniu o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu z dnia 21 września 2017 r., w zakresie w jakim stwierdzono, że odwołujący osiągnął w 1976 r. wynagrodzenie w kwocie 49449,99 złotych. Dokument ten jest bowiem sprzeczny z wspomnianym wyżej dokumentem, co też uznał organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie. W ocenie Sądu dokumenty związane z wykonywaniem pracy przez odwołującego, które są wystawiane przez pracodawcę, nie stanowią dokumentów urzędowych w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym

ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno, co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej.

Sąd uznał tak ustalony stan faktyczny za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie G. N. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. z dnia 19 stycznia 2018 r., znak: (...) jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

Sąd ustalił, że zgodnie z przedmiotem sporu należało rozważyć, czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego odwołującego. W ocenie Sądu odwołujący nie kwestionował co do zasady sposobu obliczenia przez organ rentowy wysokości należnego mu kapitału początkowego. Ubezpieczony wskazywał jedynie, że organ rentowy ustalając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego niezasadnie przyjął, że osiągał on wynagrodzenie z tytułu pracy w godzinach ponadnormatywnych jedynie w okresie od stycznia do maja 1976 r. z tytułu zatrudnienia w Teatrze (...) w P.. Odwołujący stwierdził, że również dodatek ten otrzymywał w miesiącach kwiecień, maj, sierpień, wrzesień i październik 1976 r.

Kapitał początkowy ma być odtworzeniem kwoty składek na ubezpieczenie społeczne, opłaconych przed dniem 1 stycznia 1999 r. Zasady ustalania podstawy wymiaru emerytury zostały określone w art. 15 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1383) zwanej dalej „ustawą”, a wysokość kapitału początkowego, zależy od udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych, podstawy wymiaru świadczenia, współczynnika określonego przez proporcję wieku ubezpieczonego i ustawowo określonego wieku emerytalnego oraz stażu. Natomiast do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia uwzględnia się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych przez zainteresowanego z okresu ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok zgłoszenia wniosku o emeryturę lub z dowolnych 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku.

Zgodnie z art. 175 ust. 1 ustawy emerytalnej, postępowanie w sprawie ustalenia kapitału początkowego przebiega według zasad dotyczących ustalenia prawa do świadczeń przewidzianych w tej ustawie, co w szczególności dotyczy katalogu środków dowodowych, jakie służą ubezpieczonemu w postępowaniu przed organem rentowym do wykazania zarówno stażu ubezpieczonego, jak i wysokości przychodów.

W dacie wydania przez organ rentowy spornej decyzji możliwość dowodzenia była ograniczona rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r., Nr 237, poz. 1412) zwanego dalej „rozporządzeniem”, które zmieniło rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 r., Nr 10, poz. 49). Zgodnie z obowiązującym § 22 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w

szczegółności: legitymacja ubezpieczeniowa; legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Wyjątek od tej powyższej zasady przewidziany został w § 28 ust. 1 rozporządzenia, w myśl którego środkiem dowodowym w postępowaniu przed organem rentowym mogą być również poświadczone za zgodność z oryginałem kopie dokumentów stwierdzających stan zdrowia oraz dotyczących okresów składkowych i nieskładkowych, a także wysokości wynagrodzenia, przychodu, dochodu i uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń, wydawane przez jednostki upoważnione do przechowywania dokumentacji zlikwidowanych lub przekształconych zakładów pracy.

Sąd zważył, że przepisy prawa zaprezentowane powyżej w sposób jednolity wskazują możliwości udowodnienia przez odwołującego zarówno okresów zatrudnienia, jak

i wysokości osiąganych zarobków do ustalenia wysokości kapitału początkowego. Należy wskazać, że jedyny powód, dla którego organ rentowy nie uznał ubezpieczonemu kwot

z tytułu wynagrodzenia ponadnormatywnego ograniczał się do wpisów wynikających z tabeli 18 karty wynagrodzeń z pełną ewidencją płac nazwanej jako „razem płaca”. Z treści dokumentu wynika, że w tej tabeli zaliczono ubezpieczonemu wszystkie wynagrodzenia wynikające ze wcześniejszych tabel jedynie w miesiącach od stycznia do marca 1976 r., zaś

w pozostałych miesiącach nie uwzględniono danych wynikających z tabeli 13. Zgodnie z nią ubezpieczony również w miesiącach kwiecień, maj, sierpień, wrzesień i październik 1976 r. osiągał przychód z tytułu wynagrodzenia ponadnormatywnego. W ocenie Sądu są to dane prawidłowe i zgodne z rzeczywistością. Z logicznego punktu widzenia nie ma żadnych podstaw, aby uznać, że pozostałe wpisane w tabeli 13 składniki dodatkowego wynagrodzenia pobieranego przez odwołującego były danymi niewiarygodnymi. Zdaniem Sądu Okręgowego osoba uzupełniająca omawiany dokument na skutek błędu lub przeoczenia musiała nie uwzględnić dodatkowego wynagrodzenia ponadnormatywnego, które niewątpliwie osiągał ubezpieczony w spornych okresach czasu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., jak w sentencji.

Zarządzenie: (...)

(...)